

“Bütün gayretimiz Türkiye’yi tanımayanlara, Türkiye’ye mesafeli duranlara Türkiye’yi anlatabilmek. Çünkü insanlar tanımadıkları yerin, kişilerin, muhitlerin yabancıları oldukları için karar veremiyorlar yahut da ilgi duymuyorlar. Oysa Türkiye bugün Avrupa Birliğinde bulunan ülkelerin pek çoğundan çok daha iyi durumda.”

edeceğiz. Dolayısıyla bu diyaloglarla Türkiye’yi çok daha iyi anlatma derdindeyiz. Bununla ilgili olarak çeşitli fikirler ortaya çıkıyor arkadaşlarımızla oturup konuşuyoruz. Başka yerlerden de görüşler ortaya çıkıyor.

Davet edilen ülkelerin projeye gösterdikleri ilgi ne yönde?

Çok ilgi gösteren ülkeler var, mesela Macarlar inanılmaz şekilde ilgililer. İrlandalı milletvekilleri geldiler toplantılarımızın birkaçına, Macaristan’dan, Estonya’dan, Yunanistan’dan ve Almanya’dan gelenler oldu. Tabii bunu birazcık daha ilerletmemiz gerekiyor. Türkiye’ye mesafeli duran üç ülke tespit ettik: Avusturya, Almanya ve Fransa. Bu nedenle yurt dışı toplantılarımızı bu üç ülkede yapıyoruz. Avusturya, Almanya ve Fransa’yı seçerken kriterimiz, “Türkiye’yi nerelerde daha iyi anlatmamız gerekiyor, hangi ülkeler daha mesafeli duruyor?” idi. Hepimizin bildiği gibi Avusturya mesafeli duruyor. Almanya Merkel dolayısıyla mesafeli duruyor. Biz Fransa kararını vermeden önce oradaki Başkanlık seçimini bekleyelim, Fransa kararını o şekilde verelim dedik. Sarkozy seçilemeyince Fransa’da yapmayı uygun gördük.

‘Hatay Toplantısına Avrupa’dan Epey Katılım Oldu’

Proje kapsamında gerçekleştirilen bugüne kadarki toplantıları değerlendirebilir misiniz?

Hatay’da yaptığımız toplantının konusu “Göç Yönetimi”ydi. Hatay’daki toplantıya Avrupa’dan epey katılım

oldu. Orada birtakım eksikliklerimiz oldu. Bu konuda Hatay’dan sonra da çeşitli çalışmalar yaptık. Avrupa Parlamentosundan ve Avrupa Birliği ülkelerinden yeteri kadar, bizi tatmin edecek ölçüde milletvekili gelemedi. Bunun çeşitli sebepleri var tabii, onları göz önüne alarak daha sonra çeşitli çalışmalar yaptık. Avrupa Birliği ülkelerinin Ankara’daki büyükelçilerine mektuplar yazıp projemizden haberdar ettik. Avrupa Parlamentosunda bulunan bütün milletvekillerine e-maillerle ulaştık. Avrupa Parlamentolarındaki Türkiye Dostluk Grubu Başkanlarına yazdık. Dedik ki: “Siz Türkiye dostluk grubu üyesisiniz ve Türkiye’yi sevdiğinizi biliyoruz. Ancak etrafınızda Türkiye’ye mesafeli duran veya Türkiye’yi tanımayanlar varsa bunları projemizden haberdar edin ve katılmalarını temin edin.” Bu şekilde çalışmalar yaptık. Başka kuruluşları devreye sokmaya çalıştık. Hatay’dan sonra Urfa ve Mardin’deki toplantımızı yaptık - önce İstanbul’daki Gençlik Kampı var ama o istisnai bir durum-. Urfa’da biraz daha katılımı geliştirdik.

25 Kasım’da Viyana’da toplantımız var. Viyana’daki toplantıya Avrupa Parlamentosundan daha çok milletvekili katılın diye gayret ediyoruz. Çeşitli temaslar yapıyoruz, mektuplar yazıyoruz, oralardaki sivil toplum kuruluşlarını harekete geçirmeye çalışıyoruz, siyasi parti temsilcileri ile temas ederek de bunu temin etmeye uğraşıyoruz.

Buradaki sıkıntımız şu: Davet ettiğimiz kimseler “program nedir?” diyorlar. Program yaparken de kimlerin katılacağını bilemiyorsunuz, dolayısıyla böyle bir mesele var. Bir program yapmanız için kimin katılacağını söylemeniz gerekiyor; insanları davet ettiğiniz zaman program nedir diyorlar, işte bu güçlükleri aşmaya uğraşıyoruz.

Gelecek Toplantının Konusu “Terör”

İlk toplantı “Göç”, ikinci toplantı “Gençlik ve Siyaset”, üçüncü toplantı “Kültürler Arası Diyalog” konularını içeriyordu. İleride yapılacak toplantılar hangi konular üzerine olacak?

Bundan sonra Denizli’de bir toplantı yapacağız, Ocak ayında. Bunun konusu